

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četr leta 65 kr. — Naročina se pošilja upravnosti v tiskarni sv. Cirila, koroske ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Savinjska železnica.

Naši liberalni Nemci imajo sicer malo vere, ali dveh členov držijo se v svoji veri vendor-le vsi, brez izjeme. Prvi je: Nemec je gospod in drugi: Brez nemščine ni življenja. Zato pa, kjer koli vidiš Nemca, tam ti on že zapoveduje in kar koli oživi v naši deželi, tam ti tišče nemščino naprej, kakor da brez nje ni ničesar pri nas mogoče. Štajarski deželni zbor ne stori za naše kraje veliko in kadar stori kaj, ni mu toliko za naše kraje, kolikor za svoje, nemške verske člene. Bog zna, da se je nemška gospôda v Gradcu odločila le težko za Savinjsko železnico, ali iz lepa ni ji bilo mogoče, da se je izogne. Brž pa se tudi že pokaže, da ona tega ne stori drugače, kakor na podlagi le-onih verskih členov. Pri stavbi železnice ne dobi kateri izmed slov. poslancev, ampak hammer-amboss, dr. Schmiderer, ima v imenu dež. odbora prvo besedo pri vsem delu, tedaj tudi pri napisih, ki jih je treba na postajah. Le-ti pa so torej tudi le nemški, samo svarila so slovenska.

Lahko si mislimo, da je to razburilo tamošnje slov. ljudstvo, občine so pa tudi glasno ugоварjale zoper to pri dež. odboru. Zastonj, slov. napisi bi bili na poti, tako modruje hammer-amboss in za njim ves deželni odbor. Zadnji četrtek je bila pa vsled tega precej huda vojska v dež. zboru. Poslanec Vogel je imel poročilo o novi železnici Celje-Šoštanj-Velenje. V dež. zboru so bili določili, da sme vsa železnica priti na 2,700.000 gld., kakor pa kaže površni račun vseh stroškov za-njo, bilo bi jih za 30.000 gld. manj. Poročevalec torej nasvetuje, naj sestavi dež. odbor natančen račun o vsem delu, dež. zbor pa naj vzame poročilo »na zadovoljno znanje«. V tem pa se vzdigne slov. poslanec, dr. Lipold ter pravi: Kakor smo se tudi na slov. Štajarji, posebno v Savinjski in Šaleški dolini, veselili nove železnice, vendor pa sedaj, ko je zvršena, naše veselje ni popolno; prav neljubo — naj ne rečem ostreje besede — zadela

nas je mala dobrohotnost dež. odbora, ki se ni spómenil enakopravnosti slov. jezika ter je dal napis pri postajah narediti le v nemškem jeziku. Ljudstvo v Šaleški dolini si je že lelo slov. napisov, to nam kaže jasno sklep okr. zastopa v Šoštanji, saj je podjetnikom v svojem času obljubil 10.000 gold. samo pod tem pogojem, da bodo vsi napisi dvojezični. Oni bi bili to gotovo tudi storili, a najvišji deželni upravi se je zdelo za malo biti pravični ter napraviti napis tudi slovenske na železnici, ki gre izključljivo po slov. ozemlji. Odgovor dež. odbora na prošnje občin pa je bil na ravnost žaljiv in je med ljudstvom pouzročil hudo nevoljo.

Na dalje pa še imamo Šaleščani, posebej še Velenje pritoževati se zoper visoko vožnjino na novi železnici. Poprej nismo več plačevali za blago na vozéh, kakor sedaj na železnici; na robe manj. Ako ostane vožnjina taka na železnici, potem ne bode za-njo veliko dela. Kar se tiče vožnje za osebe, moram opomeniti, da so na-nji le mešani vlaki in toraj prav mudni. Človek se pelje $2\frac{3}{4}$ ure v Celje, v vozu pa pride v dveh urah tje! Po vrhu pa je še vožnja draga, sila draga. V novem času je sicer nekaj nižja, ali le za silo. Jaz si torej dovoljujem dež. odbor prositi, naj dela pri južni železnici na to, da se zniža po celi novi železnici vožnjina, posebej pa še za Velenje, na način, kakor je to pri vožnji iz Maribora na Ptuj, kjer se računi daljava na ravnost, ne pa skozi Pragarsko.

Deželni odbornik, dr. Schmiderer, torej tisti, ki ima vso to zadevo na svoji vesti, odgovarja na to: Nemške napisе so že lela mesta pa tudi več slov. občin. (Klici iz slov. strani: To ni resnica. Katere občine? Imena!) To je v listinah. (Klici: Kje?) Dvojezični napisi bi samo motili. (Slov. poslanci: Koga? Zakaj?) Vsi obč. načelniki so bili v pričo, ko se je o tem govorilo in nihče ni črhnil o napisih besede. (Slov. poslanci: To lahko, saj ni nihče misil, da bi še bilo treba.) Gg. zastopniki slov. Štajarja tedaj ne gledajo toliko na potrebe ljudstva, koli-

kor na vprašanje o jeziku. — Tako tolče hammer-amboss. Gospod dr. Iv. Dečko pa mu ne ostane dolžan odgovora. On pravi, da se razvije nova železnica še letaj dobro, ako se potegne doli na Kranjsko in gori na Koroško. Kjer teče sedaj železnica, tam pa so Slovenci in njih ne kaže žaliti; nemški jezik se zato ne prezira, če so napisi nemški in slovenski skupaj. Svarila so v obeh jezicih, čemú bi ne bile tedaj tudi postaje v obeh? Prvi zastopnik dežele, dež. glavar, je nadalje odgovoril v Velenji na pozdrav neke občine: naj ljudje manj pijó, več pa delajo! Tak odgovor na prirozen pozdrav je mogoč le pri turskem paši. Zoper njega mora se izreči z vso resnobo.

Baron Hackelberg naseka jih proti g. dr. Dečku blzo tako-le: Na Spodnjem Štajarskem živijo tudi Nemci. Slovenci njim nočejo priznati enakopravnosti (ujé! ured.), kajti v večih občinah ne najde človek nemških napisov. Kedar so vojaške vaje, treba je nemških napisov. Če se torej Slovenci postavljam tako na zadnje noge.... (Velik krik na strani slov. in kons. poslancev). Hackelberg se na to izgоварja, da mu je ta beseda le ušla (?) ter da ni hotel žaliti slov. poslancev, zatem pa nadaljuje: Če slov. ljudstvo tirja slov. napise na železniških postajah, naj pustijo tudi nemške napise v občinah.

Dobro je odgovoril na to g. baronu poslanec M. Vošnjak, a baronu sta prišla na pomoč dr. Starkel in dr. Kokošinek, oba pa tako, da bi bila storila bolje, ko bi bila déla jezik za zobe. Slabo zidovje se ne podpre s šibovjem, vendar pa nam ni treba, naj še dostavimo, da je gospoda v deželnih hiši vsprejela poročilo o tej železnici — »na zadovoljno znanje«.

Cerkvene zadeve.

Janez Kramberger, župnik Vurberški.

Zadnja pot. — Rajni gospod so bili svojih križev celo veseli in kakor je razvidno iz njihovega pisma, so se Bogu za poslane težave še prisrčno zahvalili. Ti sto nedeljo, ko so rajni gospod na odru ležali, smo brali v cerkvenih molitvah opominj sv. Pavla: »Bratje, podajte život svoj Bogu v prostovoljno daritev.« Rimlj. 12, 1. Taka prostovoljna daritev je bila lepa krščanska smrt bogoljubnega župnika Janeza Krambergerja. V ponedeljek, dne 11. januarija se je zbralo v Vurbergu 14 duhovnihov, da bi svojega ljubljenega soseda in duhovskega brata v molitvah Bogu priporočili in spremljali na zadnji poti. Za slovo so jim predigovali prečastiti gospod stolni župnik in dekan Mariborski, njihov nekdanji bogoslovski učitelj, mil. gosp. Jakob Bohinc, ki so svoje besede tako sklenili: »Rajni gospod so cvetlice ljubili in so radi ž njimi hišo božjo lepšali. Sami so pa bili med pisanimi cvetlicami najlepša lilija, ki je tudi v zimskem času lepo belo cvetela v svoji deviški nedolžnosti. Zato se je pa ljubi Bog sam zadovoljno ozrl na zalo cvetlico na Vurberškem hribčku in je ukazal angelju smrti: Pojdi v prijazni vrtec Vurberški in presadi belo lilijo iz doline solz in bolečin semkaj v nebeško veselje, da cvete v mojem raju na vse večne čase!« Faranov in tudi sosedov se je zbralo silno obilo. Veliko je bilo žalovanje po rajnem zvestem dušnem pa-

stirju in je bilo vsem prav očitno, da so spoštovali in ljubili pošteni Vurberžani svojega dušnega pastirja prav iz vsega srca.

V družbi svojih duhovnih tovarišev so rajni gospod radi katero nedolžno pesem zapeli; najljubša jim je pa bila sledeča Virkova:

Zadovoljnost.

Eno rož'co ljubim,
V mojem sreču spi;
Koder grem, me spremļja,
Meni se smeji;
Dom nje pri otrocih
In v nebesih je,
Srca zadovoljnost
Rož'ci je ime.

Preljubi rajni prijatelj! Jokajoč sem pero namočil, da bi vsaj na kratko popisal Tvoje bogoljubno, lepo življenje. Zdaj pa, ko sem spis skončal, se mi je srce pomirilo. Res izgubil sem svojega najboljšega, starega, zvestega prijatelja, in to boli. Tolaži me pa misel, da to prav za prav nisem zgubil, ker si zdaj, kakor trdnil upam, že v hiši Očetovi, in vem, da me tam pozabope boš. Izprosi mi pri Bogu tako lepo smrt, tako srečne žadnjo uro, kakor je Tvoja bila! In Vi, pošteni Vurberžani, katerim sem tolkokrat besedo božjo oznanjeval, opominjam Vas zdaj zadnjokrat: Molite za svojega dušnega pastirja, č. g. Janeza Krambergerja, in Vas zagotavljam, da se Vas bodo tudi oni pri Bogu z neugasljivo ljubezni spominjali! Vas, ki ste bili rajnega gospoda pridne ovčice, in nas vse, ki smo bili njihovi tovarši in prijatelji, naj tolažijo besede, ki jih je sv. Janez zapisal v Skrivnem razodenju, 14, 13: »Čul sem glas iz nebes, ki mi je velel: Zapiši, da so zveličani rajni, ki v Gospodu umrjejo. Od zdaj, govori Duh, naj počivajo od svojih trudov, ker njihova dela gredó za njimi.«

Dr. Jožef Pajek.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Sv. Barbara pri Vurbergu 4 fl. 74 kr., sv. Ropert v Slov. Gor. 9 fl. 25 kr., sv. Ana na Krembergu 2 fl. 89 kr., Rogatec 12 fl. 31 kr., Trbonje 24 fl., Gornjigrad 4 fl. 43 kr., Ljubno 15 fl., sv. Francišek Ksav. 7 fl. 40 kr., sv. Lovrenc v Slov. Gor. 10 fl., Reihenburg 23 fl. 16 kr., Neimenovani v Mariboru 20 fl. 9 kr.

Gospodarske stvari.

Grah in njegova korist.

(Konec.)

Kjer so tla za plevelj ugodna, je kultura na ozkih gredah bolj priporočati. Na gredah, katere so bolj ozke, se plevelj ložje izpuli, vrhu tega ima setev tudi dosta zraka, vsled katerega obrodi obilen sad in razvije lepše, manj gnjilo stročje. Kjer se pa na brazde (z mašino) seje, mora biti vrsta od vrste oddaljena vsaj 35 cm. Paziti se mora posebno tudi na to, da se vpotrebi samo čisto, nepokvarjeno seme; če je pa seme razjedeno ali pa nepopolnomo razvito, tedaj je tudi rastlina nepopolna ali pa kaki bolezni podvržena.

Ako se seje na široko, tedaj je potrebno 250 litrov, če se seje pa po vrstah, tedaj je pa potrebno samo 180 litrov na hektar.

Da je grah podvržen raznovrstnim boleznim, da so tudi kebri veliki njegovi sovražniki, to je do dobro znano. Temu opomoremo jedino s tem, da kolikor mogoce zdaj sejemo in mlade rastline, ako se bolezen javlja, z apnom potrosimo.

Ko stroki bližu tál začnejo rumeneti in so tudi

že drugi stročki popolnoma razviti, je čas žetve. Ne sme nas motiti, ako je še kateri strok zelen. Če bi hoteli tako dolgo čakati, da tudi zgornji stroki popolnoma porumenijo, izpalo bi pri spodnjih najboljše zrnje, a tudi slama bi se skazila, nje vrednost ne bi bila večja, nego navadne slame. In tudi le isti grah, kateri se je, predno je porumelen, požel, daje se mehko in dobro kuhati. Če se je grah požel, naj ostane do drugega večera na njivi in se naj potem obrne; obrne pa se naj od sedaj tudi vsak večer, predno pade rosa. Če pa preti slabo vreme, zloži se naj grah v okrogle kopice, 1'3 meter visoke, katere se morajo vsak dan s kakim kolom prerahljati. V takšnih kopicah se grah ne more skaziti; če je pa vreme tako neugodno, da se grah 10—14 dnij ne more zapeljati pod streho, morajo se kopice večkrat skrbno preobrniti. A najboljše se suši grah, ako se, v snope zvezan, natekne na kole, droge ali pa plote. Vendar se nikdar ne sme zapeljati pod streho, dokler niso vsa zrna se popolnoma utrdila.

Grah, kateri se bode drugo leto porabil za seme, mora se pozneje požeti, nego je to v obče navada — vsaj mora do dobra dozoreti. Kedar se grah iz polja spravlja domov, treba je paziti, da se ne zgubi kaj zrnja ali pa grahovega listja. Če je grah radi vročine zelo suh, tedaj se mora zjutraj, dokler je še rosa, nalagati. Kedar pa je vreme nestalno, mora se grah za silo posušiti in prej nego drugo žito pod streho spraviti; kajti grahovka je zelo občutljiva in se lahko spridi, stročje pa se kmalu zlušči, če ga dež namaka. V obče ako je dež stročnice popolnoma premočil, morajo se kopice raztresti in snopi zopet razvezati, da se posušijo. Če se pa to ne stori, skazi se slama in zrnje — celo živini škoduje.

Grah, katerega smo pravilno spravili, skrbno premlatili in na zadnje na zračnih škednjih popolnoma posušili, stoji več let, ne da bi se skazil. Ker pa je grahova žetev zelo nestanovitna — včasih boljša, včasih slabša, včasih se komaj seme povrne — je priporočati, grah, ki je preostal v jednem letu, skrbno shraniti do tega leta, katero bode manj graha rodilo, v katerem bode torej cena poskočila. Tako bode dosta graha, a tudi dosta denarja!

Sejmovi. Dne 8. aprila v Arnoži, v Braslovčah, v Ormoži in v Slov. Bistrici. Dne 9. aprila pri Šentilji v slov. gor. in v Slov. Gradci. Dne 11. aprila v Sevnici in v Trbovljah. Dne 12. aprila pri sv. Križi na Slatini. Dne 14. aprila v Konjicah, v Laškem trgu in v Sevnici. Dne 15. aprila v Arveži.

Dopisi.

Iz Celja. Naši Nemci so si stvorili zdaj tudi »Germanenbund«, da bo nazaj priboril nemško zemljo, v katero so se vtihotapili zviti Slovenci. Tako oznanjajo naši pragermani po »vahtareci«. Pravijo pa vendar, da nočejo z nami vojske; »mir« bodo zapisali na svoj prapor; grdobe narodnega vojskovanja se hočejo ogibati. Živeli torej pohlevni bratje Nemci! Nič manje tolažljivo za nas, Slovence vsiljence je izjava, da hočejo svoj »germanisch nationales Wesen« z vso miroljubnostjo ne samo gojiti, »pflegen«, ampak tudi scistiti, »reinhalten«. Da, ko bi bili »vahtarca« in njeni somišljeniki dosledni, pa bi svoje čete trebili plevelja, ki jih prerašča, kmalu bi bil mir. Plevelj, slovenske uskoke, renegate iztrebite iz svojih vrst in ne bo več vojske! Nemci, pa ne renegati, in mi Slovenci se bomo lahko sporazumeli. Ni zastonj, da so se pri vseh ljudstvih uskoki kot ljudski iz-

vržek hudo kaznovali in najhuje zaničevali ter še zdaj ni bilo in ni, razun pri naših po sili Nemcih, grjega madeža, kakor uskokom biti; ti so povsod najhuji sovražniki svojega izdanega naroda. Spravite, vi Celjski, vi spodnještajarski Nemci pri vašem »reinhalten« to narodno spako iz svojih čet, in dosegli bote, kar si kot geslo stavite, mir! Se ve, da bi potlej, če bi toliko moralne moči imeli, tudi več ne bilo »vahtarce«, pa bi je tudi ne potrebovali, kajti mir bi bil. Pri pomanjkanji nemčurjev zmanjkalo bi vam vojakov, ki bi slovenski narod mogli napadati in vojska bi bila sama ob sebi nemogoča. Dokler so pa vaša armada pri čisto majhnih izjemah samo slovenski odpadniki, najljuteji vragi svoje slovenske, pa zatajene in teptane matere, ne bote dosegli »mira«, saj ga itak ne želite in nočete. Nočete ga in prazno je tedaj vse vaše hinavstvo zastran ljubega miru; kaj bi pa tudi počeli, kje iskali, kje našli zavetja vši slovenski renegati, če bi jih ne okovarjala več blažena Germanija pod svojimi perotmi?

Iz Vojnika. (Marsikaj.) Kakšno letanje in popraševanje je šlo ondan po »Slov. Gospodarju!« Nemčurji so stiskali skupaj svoje pametne glavice, iz katerih so jim menda že davno kure možgane izkljuvale. Najbrž jim je najbolj všeč tisto: »Kako se je nemškutar izpreobrnil«; zakaj kmetom tako govoré, da so Slovenci, kar so res, živijo in delajo pa, kakor Judeži. Po njih sadu, po njih življenji jih bote spoznali. In kadar začнем jaz njih življenje in delovanje, gospod urednik, Vam opisovati ter vzamem ščetko ali krtačo, da malo tiste »plesnjive nemškutarje«, kakor je naše nemškutarje nekdo imenoval, milo skrtačim, tedaj se bo kar prah delal. In na vrsto pride vsak ob Hudinji, kdor je zoper slovensko ljudstvo, da jih tudi drugi spoznajo in od njih ničesar ne kupujejo. Omenil sem zadnjič, da dobimo mesarja in danes Vam javljam, da od 1. aprila že kolje g. Karol Vrečar, tudi »Stari Vrečar« imenovan, da se razloči od sina, ki le na »tajč« kaj drži. Naj mu naši »Nemci« meso kupujejo, Slovenci bomo pa rajši pri »Starem«, ki bo pobijal vole, ne pa Slovence pri volitvi s svojim glasom. — Tudi pekarja imamo Slovenci svojega, namreč vrlega domoljuba Mih. Plevnik-a, tudi »Zgornji pek« imenovan. Ta tudi z dobro slovensko kapljico postreže in ne s »šnopsom«, kakor drugi. To je prav, Slovenci, le šnopsa in nemškutarje se varujte! — Družba sv. Mohora je priča, da je naš okraj slovenski. Zakaj Vojniška fara šteje letos 180 udov, po tem takem mnogo več od lani, ko jih je imela samo 93. Nobena krščanska hiša, zmožna slovenskega jezika, ne bi smela biti brez Mohorjevih bukev. — Hirnalica naša hira, ker za 150 do 170 bolnikov je prestora, pa le 12 bolnikov ima. Eden bolnik je že umrl. Prav lepo delajo zdaj okoli poslopja in prijetno bodo siromaki imeli. Tako je tudi prav, vsaj smo vši ljudje enaki, siromaki in bogatinci. Vojniško novo šolo zmirom delajo — na papirju. Kdo je kriv? — Tisti gotovo ne, kateri bodo največ za šolo plačali. Zakaj ti bi radi, da se kmalu napravi na podlagi narodnega jezika in ne »šulferajnska« nemška šola, kakor bi jo neki nemčurji radi. Nemci pa ne najdeš pravega tukaj, če ga o sredpoldne »z dvema lahternama« iščeš.

Iz Ptuja. Odbor »Slov. pev. društva« je v zadnji svoji seji določil za letošnji »Veliki koncert« v Šoštanji dne 14. avgusta 1892 sledče pesmi: Mešani zbori: »Grajska hči«, Foerster: »Ljubici«, Vilhar: »Domovini«; Moški zbori: Nedved: »Avstrija moja«, Nedved: »Venec slovanskih pesmij«, Foerster: »Gorenjski slavček« s spremljevanjem godbe. Večinoma smo te pesmi že lanskoto leto razposlali. Če bi se pa utegnilo pripetiti, da bi kje glasov pomanjkovalo, prosimo gg. poverjenike, naj se v tem oziru nemudoma obrnejo do odbora »Slov.

pev. društva«, da se zamorejo pesmi vežbati prej, ko mogoče. Ob enem prosimo gg. poverjenike, naj delujejo na to, da bi letošnji koncert presegel vse slavnosti, kar jih je vše društvo priredilo. Vsa slavna društva pa še enkrat uljudno opozarjam na to slavnost, ter jih prosimo, naj se je v ogromnem številu udeležijo.

Iz Ljutomerske okolice. Letos so se že v vseh občinah — razun Ljutomera — vršile volitve novih občinskih zastopov. Seveda niso bili povsod izvoljeni prejšnji odborniki, pa naši okoličani so si zbrali zanesljive, poštene može sosedje svojim odbornikom. Najbolj pomemljiva pa je bila gotovo volitva na Kamenščaku tik Ljutomera; tam je bil mnogo let občinski predstojnik neki Roman Nemec, ki je pisar pri Ljutomerskem okr. glavarstvu; vsikdar pa se je potegoval za nemščino in vlekel za Nemce in z nemškusarji. Kot hvalo in plačilo tega svojega delovanja so mn. volilci na Kamenščaku in iz Radomerja naklonili to, da ga niso več volili niti v občinski odbor; ravno tako so volilci odgovorili njegovima pajdašema prijateljem Slaviču in Mavriču iz Kamenščaka, ki tudi nista več med občinskimi odborniki. Tako je prav! Umrli Ivan Fric bi se zdaj v mrzlem grobu samega veselja obračal, ko bi znal, kako častno in vrlo so se držali pri letošnji občinski volitvi Kamenščanci in Radomerčani.

Iz Vranskega. (Posojilnica) imela je v svojem prvem upravnem letu t. j. od 15. majnika do 31. decembra 1891 prometa 78.081 fl. 19 kr. Pristopilo je k njej 98 zadružnikov, izstopil pa eden tako, da steje koncem leta 1891 še 97 zadružnikov, kateri imajo v deležih 1740 fl. Hranilnih vlog se je vložilo od 120 strank 30.927 fl. 39 kr., izplačalo pa 2510 fl. in je njih stanje s kapitalizanimi obrestmi vred 28.572 fl. 94 kr. Posojil se je dalo v prvem upravnem letu 18.756 fl., vrnilo pa 732 fl. 51 kr., tako da njih stanje koncem leta 1891 kaže 18.023 fl. 49 kr. Posojila so pri 86 zadružnik. Čisti dobiček znaša 107 fl. 33 kr. Vsled sklepa občnega zbora odda se od čistega dobička istim zadružnikom, kateri niso ob enem dolžniki, od njih deležev $6\frac{1}{2}\%$ dividenda, katera znaša 24 fl. 7 kr., ostanek čistega dobička po 83 fl. 26 kr. odda se vsled sklepa občnega zbora k splošnji rezervi, katera potem znaša 243 fl. 26 kr. Posebna rezerva znaša 177 fl. 99 kr., obedve rezervi tedaj 421 fl. 25 kr. Hranilne vlove se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud posojilnice in se obrestujejo po $4\frac{1}{2}\%$. Posojila se dajejo proti $6\frac{1}{2}\%$ samo zadružnikom. Uradni dan je vsako sredo od 9. do polu 12. ure dopoludne. Ako je v sredo praznik, uraduje se naslednj dan.

Iz Braslovč. (Nemčurstvo. — Petje.) Kako olikani so naši nemčurji, naj pojasni sledeči dogodek. Pred necim časom bil sem v eni največji Celjski štacuni, katere gospodar je nemčur; tako tudi njegovi služe. Kmalu za meno pride tudi star kmet; kakor je bilo po obleki soditi, bil je iz hribov doma. Nato se vstopi za omenjenega kmeta eden komijev, ter se na vse načine pači, zijale kaže in vbogega moža oponaša; tovariši pa se mu na moč smejejo in sirovo rogojo. Misil sem si: naši najporednejši vaški paglaveci bi ne naredili kaj takega, posebno ko bi kako korist od človeka pričakovali, kakor pa ti omikani (?) siroveži. Od tiste dobe sem se še bolj trdo prijel našega gesla: »svoji k svojim« in to priporočam vsem Slovencem. Ako se vsi poprimemo tega gesla, kar se bo prej ali slej zgodilo, zgodilo se bo nemčurjem to, kar se žabam zgodi, ako se jim mlaka posuši. Pri tej priliki mi je omeniti naše vrle pevce fante, kateri so se v kratkem času pod vodstvom našega pridnega organista gosp. Šušteršiča toliko izurili, da zdaj že pri službi božji tako lepo popevajo, da poslušalcu duha nad zemeljske višine povzdigujejo. Le tako naprej!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Na Dunaji je bil v ponedeljek velik shod vinorejcov. Po njih želji bi bile vinorejske zadruge, vinorejski nadzorniki, postava zoper ponarejanje vina in državna podpora vinorejcov. To je sicer vse lepo, ali izpeljati bode težko. Tudi javna skladischa za vina, ki so na prodajo, bi ne imela za vinorejce, posebno kmečke, toliko koristi, kolikor se misli. — V deželnem zboru za Gorenjo Avstrijsko so sklenili, naj se izpremeni šolska postava tako, da dobi katol. cerkev več moči do pouka v ljudskih šolah. Ces. namestnik je ugovarjal taki izpremembi in torej ne bode brž nič iz nje.

Štajarsko. V deželnem zboru je poslanec dr. Dečko vprašal slovenski, čemú da vlada ne reši prošnje občine v Makolah za slov. šolo, da-si jo ima že čez leta dni v rokah. — V poročilu gledé na ljudske šole predlaga nemška večina, naj skrbi vlada, da bode več poučevanja v nemščini na slov. ljudskih šolah ter naj daje »nagrade« učiteljem, ki so v tem poučevanji »pridni«. Zoper ta predlog so bili slov. poslanci dr. Lipold, dr. Srnec, dr. Dečko in prof. Robič, pa se ve, da zastonj. Vendar o tem več na drugem mestu.

Koroško. V Celovci dobijo električno razsvetljavo, ako se odloči mestni zastop za-njo. To pa še ni gotovo. — Družba sv. Mohorja hoče si pozidati novo hišo, toda mestni zastop je tega ne dovoli — zavoljo slov. napisa. — V deželnem zboru je obveljal predlog dr. Abuja, naj izbriše dežela dolgove tistih občin, ki so ga pri njej naredile v letu 1883 zavoljo škodé po povodnji. — Dež. predsednik, Schmidt-Zabierow naznani, da predloži v kratkem vlada načrt postave, ki določuje razdeljevanje zapuščine kmečkih posestnikov. Tacih postavnih določb je v resnici treba.

Kranjsko. Poslanec dr. Ferjančič je imel v nedeljo shod svojih volilcev v Rakeku, ali vdeležilo se ga ni preveč volilcev, bili pa so zadovoljni s poročilom g. poslanca. — Rajni Anton Knez je volil svoje premoženje po večjem delu »Slov. Matici« za izdavanje poučnih knjižic, namenjenih za prosto ljudstvo. — Da se izdelata dolenjska železnica, osnuje se posebna družba in njej bode spraviti za-njo 3 milj. in še nekaj goldinarjev.

Primorsko. Mestni zastop v Gorici gospodari slabo in je sploh na slabem glasu. Sedaj gre novica, da ga misli vlada razpustiti in za mestno upravo imenuje potem ona svojega komisarja, da napravi red v mestni hiši. Mi pa nimamo veliko vere v to novico, kajti gospoda v mestnem zastopu je laška in tacih ljudij ne prijema vlada nič kaj rada »s trdo roko«. — V Dornbergu pri Gorici je bil v nedeljo ljudski shod ter jim je hodilo na njem za novo železnico iz Vipave v Gorico.

Tržaško. Mestni »očetje« t. j. udje občinskega zastopa v Trstu so sklenili prošnjo do vlade, naj napravi vseučilišče v mestu, ker je neki za-nj velika potreba. No prošnji je prosta steza, država pa še nima preveč denarja, da ga izvrže za laško vseučilišče. — Okr. sodnija je obsodila 9 hrv. mož na 4 ali 3 mesece v zapor, ker so bili preveč »živi« pri volitvah v Pomjanu.

Istersko. V dež. zboru v Kopru je laška večina sklenila načrt postave, vsled katere naj plača vsaki narod sam za-se vse šole, kolikor jih ima. Ako se razdelijo stroški pravično, sodimo, da v tem sklepu ni krvice. — Dovoli se, da se izročita poslanca Matić in Flego c. kr. okr. sodniji za voljo necih tožeb. Tako dovoljenje doslej ni bilo v navadi.

Hrvaško. Ker ima v mestnem zastopu v Zagrebu narodna stranka večino, izvolila je za podžupana Stankovića — na veliko nevoljo bana Khuen-Hédervárya. —

Sabor ali deželni zbor snide se v Zagrebu v mesecu maji za kacih 8 dñij, potem pa razpiše vlada za-nj neve volitve.

O gersko. Poslanec Horváth se je pritožil v državnem zboru zoper pisarno Nj. veličanstva ter mu ni ljubo, da so v njej samo trije Madjari in da ima ona preveč moči na vse javne zadeve. Ministra Szögyenyi in Szápáry sta mu odgovorila in ga krenila po prstih, kakor je zaslužilo njegovo blebetanje.

Vunanje države.

Rim. Naznanja se v večih listih, da izdajo že brž o veliki noči sv. oče Leon XIII. novo okrožnico do katoliških škofov, ali vsebina ji je bojda izgola cerkvena.

I talijansko. Predsednik ministerstva, markés Rudini ima v državnem zboru sicer hudih nasprotnikov, izlasti še zavoljo velicih stroškov, katerih je za vojaštvo treba, vendar pa se brani moški in ne brez sreče. Vojaštvo pozré v resnici veliko denarja, toda denar ostane doma, v državi in pride torej ljudstvu nazaj v roke.

Š spansko. Ujeli so v Madridu dva anarhisti t. j. človeka iz vste tistih, katerim sedanji red v državi ni po volji, ravno v hipu, ko sta nastavila patrono iz dinamita v posloplji predsednika drž. zpora. Pri njih so našli pisma, iz katerih se vidi, da čejo anarhisti na cvetno nedeljo z dinamitom razrušiti kraljevo poslopje in več drugih. Strašni ljudje!

F rancosko. V strahéh so si ljudje v Parizu še zmerom, da-si so ujeli človeka, ki je nastavil v zadnjem času v večih hišah patrone iz dinamita ter so one takó razletele. Grdobi je ime Ravachol in ima še drugih hudobij na vesti. V mestu se govori le o anarhistih in vlada ima vse roke polne dela za voljo njih. Vse kaže, da se bliža nova prekacija ne samo v francoski, ampak še v večih drugih državah »stare« Evrope.

B elgijsko. »Zveza konservativcev« je zoper splošno volilno pravico in tudi zoper pravico kralja, da še lahko upraša ljudstvo, če mu ni po volji kak sklep v drž. zboru. Ministerstvo umakne sedaj tak načrt postave iz drž. zpora.

N emško. Cesar Viljem je sklenil v Berolinu prenarediti dvorna poslopja in za to bi bilo kacih 12 milj. treba, ali tega denarja nima. Vsled tega je neki v zadregi in pravi se, da išče posojila, vendar pa so preklicali to govorico. — Minister Bötticher ostane še nadalje in vidi se, da ima veliko moči do cesarja.

R usko. Ker je poslanik v Berolinu, grof Šuvalov prejel te dni od nemškega cesarja njegovo podobo, sodi se od večih stranij, da želi cesar sprijazniti se z Rusijo. Na srci mu je neki trgovinska zvezo, bliza enaka bi bila, kakor je naša z Nemčijo in Italijo.

S rbsko. Novo ministerstvo v Belem gradu ni novo, kajti le troje ministrov je novih, glava pa, Pašić in drugi so stari. Ono ima pa vsled tega že tudi veliko nasprotovnikov.

T urško. Sultan je že vendar-le podpisal pismo, s katerim izroča Egipet v oskrbovanje mladega Abbas-paše. Poseben odposlanec, Eyub-paša, je nesel pismo v Kahiro, ondi so ga vsprejeli z velicim leskom.

A frika. Dahomedanci so napadli francoske naselbine v Marokanskem. Najhuje pa je to, ker večje armade ondi ni in iz doma pride ona le po časi tječaj.

A merika. Po celem severu in zapadu je bilo hudo viharjev te dni v »zdrženih državah«. Škodé je veliko vsled nalivov in tudi več ljudij je prišlo ob življenje. — V argentinski republiki so prišli na sled veliki ustaji; v južni Ameriki pa take novice niso nove, saj so ustaje tam že v navadi.

Za poduk in krakek čas.

Kako se je nemškutar izpreobrnil.

(Prizor iz kmečkega življenja. Napisal J. Sattler.)

(Konec.)

B rdnik. Po takih novicah pa te nisem vprašal; povej mi, kedaj si bil pri Križanu?

M eh. Ravno danes teden.

B rdnik. Ali niso prišli tisti dan neki tujci k njemu? Peljalo se je več gospodov tu mimo nas.

M eh. Prišli so, prišli; kar pet jih je bilo. Gledali so grdo, kakor zmaj na Šentjurškem altarju; brade so pa imeli takšne, kakor sv. Avguštin v Duhovski cerkvi.

B rdnik. Gotovo so se pripeljali iz mesta zaradi volitve. Čeravno ima Križan na smrt bolno ženo in dovolje drugih križev, vendar ne pusti nemčurskih svojih muh.

M eh. Slišal sem danes, da se Križan že kesá. Zato je menda tudi tako hitro odpravil tiste bradate dedce. Še toliko časa se niso mudili, kakor jaz. Zagnali so silen hrup in neznansko kleli, kakor pravi nemškutarji.

B rdnik. Ali nisi nič slišal, o čem so govorili?

M eh. Ne, ker so bili v zadnji sobi; čul sem le, ko so prišli v vežo, da so klicali vse peklenščake na »bindišarje«.

B rdnik. Dal Bog, da bi Križana izpametovale njegove nadloge; ali to je trda glava. Pravega nemškutarja premakne težko kaj. Vsak je neusmiljeno slep in gluhi. Le to vidi, če se mu kdo v gosposki suknji namehne prijazno; le to čuje, če mu kdo reče »gospod«. Za to bi dal nemškutar vse; tudi rodbinsko srečo in hišni mir. Grdih in sebičnih namenov pa ne vidi in ne čuti, katere imajo ti ljudje, ki mu stiskajo roke.

M eh. Res je, da se redkokedaj izpreobrne nemškutar, vendar jaz upam, da bo še ta predpust ženitovanje; kaj ne, Micka?

Micka. (Vzdihne.) Bog vé! Ženitovanje vtegne že biti . . .

M eh. In ti boš nevesta. Stari Križan dobro vé, da je z bogatimi nevestami dandanes, kakor z zajci; vedno manje jih je. Oče Brdnik pa imajo srebrne kebre, Videli bote, da postane še Križan krotek, kakor božji volek. Pravijo, da denar prebije železna vrata; zakaj bi se tudi nemškutarjem ne prišlo z denarjem do živega, posebno, če so zadolženi!

B rdnik. Omehčati bi ga vtegnile solze njegove žene; ubožica se toliko prejoka po sinu, da bi si lahko izjokala oči. Zbok tega je tudi obolela nevarno.

M eh. Verojetno je torej, kar sem slišal, da je Lipetu že pisal, naj se vrne in da bode vse dobro. Micka, v kratkem prideta v oglede k vam; ali čuješ?

Micka. (Ki je slonela pri oknu, živahn.) Lipe in Križan gresta na ravnost proti naši hiši. (Brdnik in Meh skočita k oknu.)

M eh. Vidite? Kaj sem pa rekел? Jaz imam tako dober nos, da že pol ure daleč voham nemškutarja; smrđi mi, kakor hudo križ.

3. Prizor.

Prejšnji, Križan in Lipe.

Križan. Dober dan vam Bog daj vsem vkljup!

Brdnik, Micka, Meh. Bog daj!

Brdnik. No, no, to je pa redko obiskovanje. Skoro se že ne spomnim, kedaj si zadnjič bil pri nas. (Sežejo si v roke.)

Micka. Kako pa je kaj materi?

Lipe. Že hodijo. Odleglo jim je brž, ko sem se vrnil.

Brdnik. Hvala Bogu! Vsedita!

Križan. Prošnjo imam do tebe, in prej ne vse dem, dokler mi je ne izpolniš. Vidiš, jaz sem že star in zdelan; več morem se več ukvarjati z gospodarstvom. Izročil bom Lipetu posestvo. On se mora oženiti. Vbil si je pa v glavo, da ne vzame druge, kakor tvojo hčer. Ali mu jo da? (Micka med tem odide.)

Brdnik. Zakaj pa ne; saj je Lipe priden in poslen fant; ali . . .

Lipe. Jaz vem, kaj hočete reči. Vse je v redu. Oče bodo volili v ponedeljek z narodnjaki. Meščane so spodili. Zapišite naju že danes v bralno društvo.

Brdnik. (Seže Križanu v roko.) Zlati sosed, sam Bog nam te je vrnil. Zdaj pa nimam nič zoper možitev Micke z Lipetom. Micka, kje si? (Micka pride.) Le klobas na mizo in vina; veš, iz tistega v kotu. Obhajati hočemo izpreobrnitev Križanova.

Meh. On je bil že peklenčaku zapisan, pa mu je srečno ušel. Odslej pa ti ne bom več zabavljal. Iz vsega srca ti zdaj zagoden prelepo slovensko pesem: »Hej Slovenci . . .« (Gode.)

Smešnica. Dva plemiča četa po stopnicah dol in drug drugemu ponujata čast, naj gre prvi doli. V tem pa se izpodrkneta ob metli, sloneči na steni, in nesreča hoče, da mlajši zdrči naprej. »Oj«, zakliče tedaj, ko se pobira na tléh, »oj, baron, oprostite, da sem se drznil pred Vami doli.«

Razne stvari.

(Blagoslovljenje.) Mil. knezoškop dr. Mihael Napotnik služijo v ponedeljek, ob $7\frac{1}{2}$ uri v moški kazilnici v Mariboru sv. mašo ter blagoslovijo v kapelato novi stranski oltar. Zatem pa si ogledajo tudi vse prostorije tega zavoda.

(Primicija.) Na velikonočni ponedeljek poje v Žičah o. Ciril Goričan, iz reda oo. kapucinov, svojo prvo sv. mašo. Doslej še v tej župniji niso imeli enake slovesnosti, za voljo tega pa se pripravlja tudi celo župnija za-njo.

(C. k. kmetijska družba) za štajarsho deželo ostane še za naprej ter je v dež. zboru obveljal predlog grofa Attemsa, naj še dež. odbor izdela nov načrt postave, ki določi sestavo in pravila družbe v povzdigo poljedelstva. Razprava o tem predlogu je bila poučljiva, od naših poslancev so se je vdeležili gg.: dr. Lipold, dr. Srnec in prof. Robič.

(Zdravnikom), ki se nastanijo v takih krajih, kjer je za to nujna potreba, sme dež. odbor v letu 1892, po sklepu dež. zpora dne 5. aprila, dati podpore v znesku 15.000 gld. Nekaj je to že, ali dvomimo, da spravi »podpora« zdravnike iz mesta na deželo.

(Sv. birm.) Mil. knezoškop delijo letos zakrament sv. birme v teh-le dekanijah: 1. Dravsko polje: dne 29. maja v Hočah, 30. v Slivnici in 31. v Cirkovicah; dne 1. junija pri sv. Janži na Dravskem polju. — 2. Šaleška dolina: dne 11. junija v Šentilji pri Gradiči, 12. v Škalah, 13. v Šmartinu in 14. v Šmihelji pri Šoštanji. — 3. Laško: dne 19. junija v Laškem trgu, 20. v Loki, 21. v Trbovljah in 22. v Dolu. — 4. Ljutomer: dne 3. in 4. julija pri sv. Petru tik Radgone (ob enem posvečenje cerkve), 5. pri Kapeli, 6. in 7. pri Sv. Križi na Murskem polju (posvečenje cerkve), 8. v Ljutomeru, 9. pri Mali nedelji, 10. pri Sv. Juriju ob Ščavnici in 11. pri Sv. Antonu v Slov. gor.

(Trtno ušico) so zasledili v vinogradih župnije Sv. Andreja v Leskovci. Mrcina tiči že torej globoko v Spodnjih Halozah.

(Vinorejstvo.) Deželni zbor v Gradei je dovolil na predlog posl. Robiča 10.000 fl. posojila brez obresti tistim vinorejcem, ki si čejo narediti vinograde, ako jim jih uniči trsna ušica.

(Sv. misijon.) V Selnicu pri Mariboru so imeli oo. jezuitje misijonske pridige, ali naši prijateljici v poštnih ulicah, Mariborčanki, niso bile nič kaj po volji; tem bolj pa prebivalcem Selniške župnije. Vedno je bila zato cerkev polna pobožnih poslušalcev, pa v tem tudi dela niso doma zanemarjali. Mariboričanka si je bila v skrbih za njih delo.

(Oskrbovalna vsprejetišča.) V naši deželi imamo že nekaj let oskrbovalna vsprejetišča za delavce, ki so na potu in si iščejo dela. Posl. dr. Radaj je v dež. zboru tožil, da vsprejetišča stanejo veliko denarja a ne dajo, vsaj ne na Spodnjem Štajarskem, prave koristi. Ako jih še vzame poslej dežela na svojo skrb, naloži se s tem spodnještajarskim posestnikom še večje breme. Naj iztirjava dež. odbor vsaj stroške, kar jih naraste naši deželi za tuje delavce, od dotične dežele!

(Bismarck) je nekaterih Nemcev bog in žal, da imamo tudi v naših mestih tacih ljudij. Iz Maribora so mu za 77. rojstnico poslali celo častitko v Friedrichsruhe, pa častitko, za katero jim trolasi knez brž ne odpis pohvale.

(Meje) so za živino sedaj že povsod odprte in se bodo torej lahko obhajali sejmovi. Bile so meje bolj, kakor leta dni v nekaterih krajih zaprte za živino.

(Pasijonska igra.) V soboto dne 9. aprila, v nedeljo, ponedeljek in torek bode v veliki dvorani tukajnjega grada predstava »Spravne žrtve na gori Golgota«, katero priredi starobavarska družba g. Allischa. Priporočamo obiskovanje teh predstav vsakemu, kdor se zanimal za igre te vrste.

(Pojasnilo.) O požaru v Bišu se nam piše, da je imelo domače ljudstvo dovolje dela pri lastni brizgalnici, ni moglo torej pomagati pri Trojiški. Leni gledalci pa brž niso bili iz Biša, ampak iz okolice, kakor je to rado pri enacih priložnostih.

(Obsodba.) Pri c. kr. okrožni sodniji v Celji so obsodili necega juda iz Maribora na tri tedne zapora, zavoljo razžaljenja državno pripozname cerkve. Mlač je prišel naproti kat. duhovniku, ko je nesel sv. popotnico bolniku, pa se mu ni hotel odkriti in tudi smodke ni vzel iz ust, da-si ga je duhovnik opomenil na to.

(Tožba.) Hudo se je opekel g. Ljudevik Miglič, stavbar in po svojih mislih tudi »načelnik okrajnega šolskega sveta« na Slatini. Možitelj je misil, da je, kakor on, tudi c. kr. okr. sodnija v Celji, v službi »šulvereina« ter bode njemu na ljubo torej urednika »Slov. Gosp.« déla kar »pod ključe«. Od obravnave, dne 31. marca sem pa misli pač drugače. Mi pa mu sedaj iz srca želimo, naj mu dobro tekne »smojka«. Tudi dr. Stepišnika si še lahko privzame, kakor prej pri tožbi, v »lepo tovaršijo«.

(V Zabukovci) pri Celji ima F. Sonnenberg jame za premog in v torek, dne 29. marca je v njih eni se užgal ter je bilo četvero delavcev močno poškodovanih. Trije so že umrli, eden pa visi, kakor se pravi, med življenjem in smrtjo.

(Nesreča.) V ponedeljek, dne 21. marca so našli pri rudniku v Trbovljah delavca A. Kržišnika mrtvega v potoku. Ne zna se, kako je mož prišel v potok, ležal pa je z glavo v vodi.

(Čakalnici) na kolodvoru v Ormoži so našli v četrtek neko staro žensko mrtvo. Domä je bila iz Sv. Roka pri Ptiji in ime ji je M. Potočnik.

(Napad.) Neki fantje so napadli v nedeljo, dne 27. marca Ivana Tkalcu, kmečkega sina iz Resike pri Sredisci ter so ga tako pretepli, da je na cesti obležal,

(Nesreča.) V petek je stisnil voz kmeta J. Habita iz Šobra nad Kamnico in v ponedeljek potem Petra Holzmann, hlapca g. M. Wretzelna v Radvanji pri Mariboru. Temu so se konji splašili ter so njega pritisnili na drevo kraj ceste, da je kmalu zatem umrl.

(Godba.) V Mariboru je zadnji četrtek umrl J. Handl, vodja železniških godcev. Mož je bil vselej pri volji zagosti tudi Slovencem, če so ga klicali kam na svoje veselice.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg.: Rožanc 10 fl. (ustv. in letn. dopl.), Zdolšek Fr. mlajši 20 fl. (letn. dopl.), Janžekovič Vit 22 fl., Fišer Anton

10 fl. (ako vplačate bodoče leto še 10 fl., je ustn. in letn. za vselej doplačana), Šibal 6 fl. (letn. pl. do leta 1896), Wenig 5 fl. (letn. pl. do leta 1895), Valenko Fr. 2 fl., Kukovič Frid. 2 fl., Rotner 1 fl., Gaberc S. 1 fl. — Č. g. župnik Josip Sorglechner je daroval družbi 80 fl.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. France Murkovič, provizor v Vurbergu, pride za kaplana k Mali nedelji in č. g. Franc Moravec gre od Male nedelje za kaplana k Sv. Petru pri Radgoni.

Loterijne številke.

Trst	2. aprila 1892:	53, 1, 86, 26, 38
Linc	»	72, 30, 20, 54, 53

Zavarovalno društvo „Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v Gradci Radetzkystrasse 1.

priporoča se vsem katoličanom, kateri namejavajo složnost na gospodarstvenem polju. Društvo oskrbljuje zavarovanje proti ognju, nesreči in za življenje, kakor tudi cerkevnim in občinskim predstojnikom zavarovanje zvonov proti razlomu in poklini. — Zastopniki se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Pivo v steklenicah.

Pokorno podpisani si usoja naznaniti, da proda od danes zanaprej tudi v obče priljubljeno pri mnogih razstavah v Avstriji in na Inozemskem premirano, izvrstno **dvojnatno mareno pivo** (tako zvano zdravstveno pivo) v steklenicah po **18 kr.** franko v Mariboru na dom pošiljano in ga priporoča častitemu občinstvu. Za steklenico se vloži 15 kr.

Spatzek,

1-3 gostilna „zum Kreuzberger“.

„Oves Willkomm“.

Ta oves je v planinskih deželah med vsemi sortami najzgodnejši, plodnejši in težji; raste na visoko od 5—6 čevljev, ima močno, dobro slamo za krmo in se ne poleže.

Zadostuje, ker se ta oves redko seje, 50 kil kot seme za jeden plug. Cena za kilo 25 kr. Ako se vzame več, kakor 50 kil, za kilo 20 kr.

Razpošilja, kakor dolgo seže, vrečo po 5 kil za 1 gld. 80 kr. proti pošiljatvi zneska ali poštnemu povzetju franko na vsako poštno postajo.

Benedikt Hertl,
veliki posestnik na graščini Golič pri Konjicah.

8-8

Učenec z dobrimi šolskimi spričali, čvrst, pošten, slovenskega in nemškega jezika popolnoma več, sprejme se takoj v moji trgovini.

1-3 Josip Širca,
Žalec, v Savinjski dolini.

Lepa jabolčna drevesa,
komad **30 kr.**, prodaja 23-26

Jože Janežič,
na Bizeljskem pri Brežicah.

France Dolenc v Mariboru,

v Graškem predmestji, Tegetthoff-ove ulice štv. 21.

Velečastiti duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu, priporočam svojo veliko zaloge vsake vrste **suknenega, platnenega in modnega blaga**, za letne **moške** in **ženske obleke** in zagotavljam vsacemu z dobrim blagom in nizko ceno, poštno postreči.

K obiskovanju uljudno vabim

2-10

z odličnim spoštovanjem

France Dolenc.

Specijalne tovarne za

SISALJKE TEHTNICE

vsake vrste.

za vse svrhe.

žlebe v vsaki velikosti.

2-20

Commandit-Gesellschaft für Pumpen- und Maschinenfabrikation

W. GARVENS, Wien, I., Wallfischgasse Nr. 14.

Zapisniki brezplačno in franko.

NAZNANILO!

Usojam si uljudno naznanjati veleč. duhovnikom, gg. uradnikom in učiteljem ter slavnemu občinstvu, da sem z današnjim dnevom v hiši gosp. H. Tančiča, nasproti cerkve, dne 3. aprila odprl

prodajalnico z mešanim blagom

pod tvrdko

IVAN HUDOVERNİK.

Imel bodem izbirno zaloge vsakovrstnega manufakturnega blaga, platna, sukna, hlačnega cajga, robcev, lipša, gumb, posebno na izbir za šivilje in krojače, vse vrste storjenih srajc. Finega sladkorja, kave, riža, moke, koruze in drugih deželnih pridelkov, soli, finega olja, kisa, vsakovrstnih bary suhih in oljnatih, sploh vse v špecerijo spadajoče blago. Vse vrste galerijskega blaga, papirja, kovertov, vse vrste šolskih zvezkov, tablic, peres itd. Tudi vse v železnino spadajoče blago, kakor: žebanje, ključavnic, dratu, železa, kuhinjskega orodja, železne in email. piske, ponve itd. — Priporočam se torej vsemu slavnemu narodnemu občinstvu za naklonjenost in zagotavljam zanesljivo in najcenejšo postrežbo vkljub vsaki konkurenči. Kajti držite se gesla:

„Svoji k svojim!“

S spoštovanjem

IV. Hudovernik.

Šmarje pri Jelšah, dne 3. aprila 1892.

1-2

Javna zahvala

se izreka s tem slavnji Gornjesavinjski posojilnici v Možiriji, katera je letos, kakor tudi poprejšnja leta, v namen nakupa obleke ubogim šolarjem, podarilo vsoto **20 gold.** Bog plati!

Krajni šolski svet na Gorici, 4. aprila 1892.

Nadučitelj: Krajni šol ogleda:
Anton Žager. **Jožef Praznik.**

Zaloga mizarskega in opravskega pohištva

Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato assortirano zalogo
žlebenega in narezanega pohištva za
spalnice, postrežnih miz, miz za sa-
lone, pisarnih in napravnih miz,
kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za saline, diva-
nov, balzakov, otoman, sof, kanape-
jev, naslanjačev, posteljnih vložkov
in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domaćih

zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlače-
nim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

*Na zahtevanje razposiljajo se ilustrovani ce-
niki brezplačno in franko.* 4-20

„Zum goldenen
Reichsapfel“

J. PSERHOFER'S

I. Bezirk, Singerstrasse 15.

Kričistilne krogljice,

nekaj imenovane univerzalne krogljice, zaslужijo po pravici to
ime, ker je veliko takih bolezni, pri katerih se kaže izvrsten uspeh teh
krogljic. Že več ko 10 let so te krogljice razširjene in od zdravnikov zapisane. Malo je takih družin, pri
katerih se ne bi rabile te krogljice.

Jedna škatljica s 15 krogljicami stane **21 kr.**, jeden zavitek šestih škatljic **1 gld. 5 kr.**,
pri nefrankovani pošiljatvi po povzetju **1 gld. 10 kr.** Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštnine
in stane: 1 zavitek krogljice 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki
4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne krogljice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v **rdečih** pismenih. kate-
regi je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodca 40 kr., prosto
poštnine 65 kr.

Trpotčev sok zoper nahod, hripavost, kašelj itd. ena
steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog škatljica 50 kr., poštnine prosto
75 kr.

Balzam za goltanec 1 steklenica 40 kr., poštnine prosto
65 kr.

Živiljenska esenca (Pražke kapljice) zoper pokvarjenje
želodca, slabo prebavanje itd. Stekle-
ničica 22 kr.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge framacevtične specijalitete, ki so bile po vseh avstrijskih
časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — **Razposiljana po pošti** se točno odprav-
ljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

**Pri dospeljatvi denarja (po poštnej nakaznici), stane poštnina dosti manj, kakor
po povzetju.** 9—12

Izurjen orgljavec

išče službe pri kaki večji župniji. Lahko
prevzame tudi občinsko tajništvo. Več pové
upravništvo „Slov. Gosp.“ 1-3

Na prodaj

je posestvo obstoječe iz vinograda, ene njive
in travnišča, da se lehko ena krava redi. To
posestvo se nahaja v Verholjah pri Studen-
kah, in ima stanovanje za viničarja, kakor
tudi lepo zidano poslopje, kder se nahaja na
eni strani preša, na drugi izba s kuhinjo in
spodaj klet za 60 štrtinjakov vina. To po-
sestvo se proda zaradi bolezni in se dotični
prodajalni pogoji zvedo pri **Franc Mlakarju**,
posestniku v Hošnici, pošta Slov. Bistrica.

Protin, revma,

trganje po udih, izpadanje lasov, ohrom-
enie, bolezni v želodci in živcih se ne
odstranijo s skrivnostnimi zdravili, temveč
z mojim iz močnega, planinskega vina
destiliranim **konjakom**, kateri se
je poskusil kot najboljše duha in telo
okrepčajoče in čudno deluječe zdravilo.
Steklenica **1 fl. 20 kr.** 4 steklenice
se franko razposiljajo. Se dobijo le na-
ravnost pri 8

Benediktu Hertl,
graščaku v Goliču pri Konjicah.

Razpis zgradbe.

Na enorazrednici na Polji, okraja Koz-
janskega, razpiše se s tem razširjanje šolskega
poslopja. Stroški so preliminirani na 5000
goldinarjev. Dražba na vzdol vrši se dne
dne 24. aprila 1892 ob 2. uri popoldan v
šoli na Polji. Načrti in prevdarek stroškov
so v šoli na ogled.

Krajni šolski svet na Potji, 1. aprila 1892.

Martin Hostnik,
načelnik.

Zgradba nove šole

v trgu Ljutomerskem
prevdarjena skupaj v iznesku **49.561 fl. 26 kr.**

Zgradba nove šole v Ljutomeru bude se
oddala dne **20. aprila** t. l. od **II. do 12.**
ure predpoldnevom po javni dražbi na vzdol
v pisarni tržke občine v Ljutomeru, ter se
podjetniki vabijo k udeležbi.

Vsač podvzetenik mora pred dražbo po-
ložiti dražbinskemu voditelju 5% vadljuma
prevdarjene vsote 49.561 gld. 26 kr. ali v
gotovem denarju, v posojilnični ali hrani-
ničnih knjižicah ali pa po dnevni ceni pre-
računjenih državnih obligacij.

Načrt, prevdarek posameznih del itd.
zamorejo se vsak delavni dan pregledati od
10. do 12. ure pred poldnevom v pisarni
okrajnega zastopa v Ljutomeru.

Krajni šolski svet v Ljutomeru,
dne 1. aprila 1892. 1-2